

Muizen, overal muizen

Blijspel

door

ANKE STEFFERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MUIZEN, OVERAL MUIZEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANKE STEFFERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Thom Hagen - een man die ervan houdt om anderen voor de gek te houden, dit gaat soms heel ver. Zeer terughoudend wat betreft vriendjes voor zijn stiefdochters. Heeft een hekel aan het gestructureerde van zijn vrouw. ± 30-35 jaar.

Dorien Hagen - Thom's vrouw. Een beetje dominant, maar niet onrechtvaardig. Houdt veel van haar man, maar heeft soms ook genoeg van zijn streken. Is erg gesteld op planning en structuur. ± 45 jaar.

Jessie Guldenier - de oudste dochter van Dorien. Gotic / alternatieveling - persoon (zwarte kleding, zwarte nagellak en zwart haar). Laat niet over zich heen lopen, maar is niet echt onaardig. Is de leidster in het kat- en muisspel. ± 18-20 jaar.

Fleur Guldenier - de jongste dochter. Braaf, lief meisje. Snel van slag, beetje verlegen en onzeker. Heeft vreselijke buien, het ene moment nors, dan weer extreem vrolijk. Is daardoor ook wat negatief ingesteld. Is samen met Jessie de kapitein in het complot. ± 16-18 jaar.

Frits Sprits - een expert in knaagdieren. Is op uitnodiging van Dorien gekomen om muizen te doden. Een goeierd, maar een sukkelig type, valt vaak in herhaling, zegt veel verkeerde woorden en is extreem beleefd, voelt zich snel te veel. ± 45-50 jaar.

Joost van der Ploeg - collega van Thom. Lijkt onderdanig aan Thom, maar is dit eigenlijk niet. Is juist de enige die Thom een beetje in de hand kan houden. Praat met overdreven nette woorden. Heeft ook vreselijk de balen van Thom's geintjes en is een belangrijke persoon in het complot. ± 40-45 jaar.

In het complot zitten:

Charlie - het zogenaamde vriendje van Jessie, maar alleen zichtbaar voor Thom. De anderen doen alsof hij niet bestaat. Een arrogante patser die barst van het zelfvertrouwen. **(Kim - 18 - 20 jaar)**

Kirsten Sanfrinos - haar man Carlos blijkt in het criminele circuit te zitten, waardoor ze een onderduikadres zoekt; vindt deze bij de familie Hagen (mag Dorien niets van weten). Kirsten is een verleidelijke jonge vrouw, die bij Thom het hart sneller doet kloppen. Door het slachtoffer te spelen, wint ze Thom voor zich. **(Laura - 30 - 35 jaar)**

Sandy Mooimakers - psychologe, gestuurd door het RIAGG. Is

gekomen omdat Thom mensen ziet die er niet zijn. Druk, een echte prater, niet zo'n goede luisteraar. **(Jodie - 35 - 40 jaar, kan ook ouder)**

Carlos Sanfrinos - de man voor wie Kirsten zo bang is. Hij vindt haar en komt verhaal halen omdat ze bij hem weggegaan is. Gevaarlijke man in pak, die over lijken gaat. **(Joost)**

Agent Griffier - heeft na onderzoek ontdekt dat Carlos verblijft in het huis van de familie Hagen. Ziet Thom aan voor Carlos en arresteert hem. Een vrouw met een sterk karakter, zeker van haar zaak, een echte agent. **(Nadine - 38 - 42 jaar)**

De mensen (*tussen haakjes achter complotmensen-schetsen*) **die de rollen in het complot neerzetten, krijgen geen karakteromschrijvingen** - zijn niet belangrijk.

DECOR:

Een woonkamer met aan de linkerkant een tweezitsbank en aan de rechterkant, een beetje dicht bij het publiek, een tafel met drie stoelen. De kamer heeft een rijke uitstraling (dure schilderijen aan de wand, allerlei kitscherige vazen e.d.). Een deur aan de achterkant en deur aan de rechterkant.

Met dank aan het WAT. (Woubrugs Amateur Toneel)

EERSTE BEDRIJF

Jessie staat boven op de bank. Ze houdt een borstel voor haar mond en zingt 'zombie' van "The Cranberries" (of iets van dien aard). Dan komt Thom paniekerig binnen door de achterste deur.

Thom: *(overstuur)* Jessie, oh... het is vreselijk... het is echt vreselijk. Heb je het al gehoord?

Jessie: *(beetje geschrokken, springt van de bank af en kijkt Thom bang aan)* Wat?

Thom: Jullie school... helemaal verdwenen. Leeggeroofd en vervolgens in brand gezet.

Jessie: *(heerlijk vindend)* Heeft iemand het lef gehad om de school uit de weg te ruimen?

Thom: Ja, de brandweer was te laat. Ze hebben niets meer kunnen redden. Jouw eigen oude vertrouwde schooltje is weg.

Jessie: *(springt op, maakt een vreugdedansje en geeft een schreeuw)* Hiihaa.

Thom: *(verbaasd afkeurend)* Dit doe je toch niet? Weet je wat er allemaal verloren is gegaan? Het duurt weken voor jullie weer naar school kunnen. Je zou moeten huilen.

Jessie: Dit is geweldig, wekenlang geen lessen, wekenlang zonder leraren. *(even stil)* Hé, heb je niet toevallig gehoord dat er een dooie is gevallen? Een dooie, genaamd Bruinsma? *(Fleur op vanaf achterste deur)*

Fleur: Wat zeg je? Is meneer Bruinsma dood? Wat vreselijk. Oh, wat vreselijk vreselijk.

Jessie: Hé, wij moeten afval van de straat toch ook oppakken en weggooien. Die zak van een Bruinsma hoort zelf in de prullenbak thuis.

Thom: *(nog steeds duidelijk overstuur)* Fleur, je kunt beter even gaan zitten. Dit nieuws zal bij jou aankomen als een donderslag bij heldere hemel.

Fleur: *(Fleur zakt op de bank)* Welke heldere hemel? De donkere wolken laten geen straaltje zonlicht meer door. Mijn ozonlaag heeft nog geen last van gaten.

Thom: *(haalt even diep adem)* Jullie school is afgebrand. Alles is weg.

Fleur: En Bruinsma is daarbij omgekomen? Ik mocht hem niet, maar dood... dat wens je niemand toe.

Thom: *(keihard lachend)* Ha, ha, daar had ik jullie. *(slaat zichzelf op de knieën en komt niet meer bij)* Joh, d'r is helemaal niks gebeurd. Ik loop jullie alleen maar te jennen. *(lacht nog steeds door)*

Fleur: *(staat op en geeft Thom een harde klap tegen zijn borstkas)* Wat gemeen. Oh, hoe durf je? Dit is typisch zo'n streek van jou. Jij rotzak!

Jessie: *(balend)* Daar gaat m'n vakantie. Kon je me niet in die waan laten? Had je niet eigenhandig een vlammetje in de school kunnen gooien? Beetje benzine erbij. *(brede armbeweging makend)* FOEMMM, school weg.

Fleur: Echt weer iets voor jou, hè? Dat mama ook daarvoor is gevallen. Dat snap ik nog steeds niet. *(loopt kwaad weg, al mompelend)* Dit kan niet goed gaan, dit kan niet goed gaan. *(Fleur af via achterste deur)*

Jessie: Wat een baaldag, zeg. *(zakt op de bank terug)*

Thom: *(toch lichtelijk geschrokken)* Alleen maar omdat ik dat geintje maakte?

Jessie: Nee, het is helemaal een rottag. Alles zit gewoon tegen. Noem het op.

Thom: Hé, Fleur bevindt zich aan de schaduwkant van het leven. Jij toch niet? Al zie je vandaag wel wat zwart. *(lacht zachtjes)* Snap je hem? Zwart... dat is hetzelfde als – wat pips zien. Nee hoor, geintje. Laat me maar gaan. Ik kan ook echt serieus zijn.

Jessie: Wanneer? 's Nachts?

Thom: Nee, dan heb ik het te druk met je moeder. *(lacht voor zichzelf, maar schrikt ervan)* Ik bedoel...

Jessie: Laat maar, Thom. Dit is iets wat ik zelf moet gaan oplossen. Het komt allemaal wel goed, geloof me maar. Mij krijg je niet zo snel aan de schaduwkant van het leven. Al roep je de hulp in van drie brede, gespierde mannen. Zou wel gezellig zijn trouwens. *(staat op)*

Thom: Waar ga je naartoe?

Jessie: Naar Dave. Ik zie je straks. *(loopt richting deur)*

Thom: Wie is Dave?

Jessie: Gewoon een goeie vriend. Maak je maar niet druk.

Thom: *(fronsend)* Gewoon een vriend... *(lichtelijk boos)* Jessie, je weet hoe ik over vriendjes denk.

Jessie: Ja, dat weet ik. Maar ik zei al dat je je geen zorgen moet maken. En jouw mening kan me op dit vlak eigenlijk niks schelen, dat weet jij ook.

Thom: Laat hij zich dan minstens even aan me voorstellen. Dan kunnen we even rustig met elkaar praten. Misschien is het een hartstikke aardige en beleefde knul. Dan ben ik direct gerustgesteld.

Jessie: Misschien krijg je dat nog wel eens te zien. Alhoewel, ik heb zijn ouders nog niet eens ontmoet. *(loopt al mompelend weg)* Wacht, het gaat hier om Dave. Genieten zolang ik nog kan. *(Jessie af via achterste deur)*

Thom: *(roept na)* Jessie...? *(schudt zijn hoofd)* Als het mijn eigen dochter was... *(zucht. Fleur op via achterste deur)*

Fleur: *(probeert normaal te doen)* Pap!

Thom: Ah, als we daar mijn liefvallige stiefdochter niet hebben? Is de onweersbui weer overgetrokken?

Fleur: Nee! Er is een hevige hagelbui bijgekomen. Overal waar ik loop hangt een donkere sluier om me heen. Maar goed, ik kwam hier net al voor langs, maar toen moest je zonodig de puber uithangen.

Thom: Ik? Een puber? Hoe kom je daar nou bij? Ik ben de meest volwassen man op de wereld met het grootste verstand.

Fleur: *(bozig)* Luister nou even naar me! Ik heb je nodig.

Thom: Wat spijt me dat voor je, kindje. Ik ga al met je moeder. Sorry.

Fleur: *(woest)* THOM!!

Thom: Oké. Ik luister... Oh nee wacht... wacht. Eerst één ding. Wat je ook van me wilt, ik ben platzak, hou daar rekening mee.

Fleur: Vanavond gaan we met een scheikundeclub naar een hele bijzondere tentoonstelling en nou heeft er een moeder van één van de jongens afgebeld en dat betekent dat we een auto tekort komen. Een ramp natuurlijk. Stel dat er nou een paar van ons achterblijven; dat we niet mee mogen door die auto die er niet is.

Thom: Heeft één van de jongens een auto als moeder? Ziet 'ie er zeker nogal blikkig uit? Vierkant, met vensters als ogen. *(lacht weer)*

Fleur: *(ziet in dat Thom de oplossing is en blijft kalm)* Ha, ha, very funny. *(bijna smekend)* Zou jij alsjeblieft kunnen rijden? Je weet dat die scheikundeclub mijn enige uitlaatklep is. Please... *(Dorien op vanaf keuken met lege boodschappentas, een notitieblokje en pen)*

Dorien: Helaas Thom, vanavond heb ik een dringende afspraak. En daar moet ik met de auto naartoe.

Thom: Dat is toch niet helaas voor mij? Wat moet ik nou bij zo'n duffe tentoonstelling. *(ziet Fleur kwaad kijken, reageert poeslief)* Ik bedoel, die tentoonstelling, die zo vreselijk prachtig en gaaf en mooi en fantastisch is, die had ik toch helaas al moeten missen, want vanavond moest ik al weg. *(ziet eigen probleem in)* Hé, dan heb ik de auto nodig.

Dorien: Staat dat netjes op de kalender genoteerd?

Thom: Hoezo, zou ik dat doen? Het is toch mijn auto?

Dorien: Kalendernotities gaan voor. Dat zijn de regels. Mijn naam staat er al te pronken, dus ik heb het meeste recht. Je wilt het toch niet op je geweten hebben dat de druk me te hoog wordt. Ik heb hem echt nodig. *(maakt boodschappenlijstje)*

Thom: *(tot Fleur)* Weer iemand die me nodig heeft. Ik ben echt onmisbaar.

Fleur: HALLO, hoe moeten er drie van ons nou bij die tentoonstelling komen dan? Ik wil niet achterblijven als iemand die het perron oprent en de laatste trein weg ziet rijden. Je kunt je dat gevoel niet voorstellen.

Thom: Neem de bus of de trein. Zorg er dan wel voor dat je de laatste niet mist. Dat schijnt zo'n naar gevoel te zijn, heb ik zojuist gehoord.

Dorien: THOM! (*zacht tot Thom*) Vanmorgen is het maandelijkse feest bij haar losgebarsten, je weet hoe ze dan is. Morgen is het weer over. Gun haar die ene dag.

Thom: Je kunt ook een taxi nemen. Oh, en er staat ook nog iets in de schuur; een metalen frame met wielen, een stuur en trappers. Idee?

Fleur: Pap, het is drie dorpen verder op. En het is donker, zowel de heen- als de terugweg.

Thom: Het was toch al donker om je heen. Misschien zit je dan beter in je vel, voel je je wat meer thuis. (*grinnikt zachtjes*)

Fleur: Overal in het bos kunnen gevaarlijke gasten zitten die me meesleuren en ervoor zorgen dat ik nooit meer wederkeer.

Thom: Jullie scheikundige mensjes hebben soms wat buitenlucht nodig. Die gassen die vrijkomen bij jullie explosies werken door op de longen.

Dorien: Thom, hou nou eens op!

Thom: Ik kan het niet helpen dat zij een hobby heeft die normaal alleen in trek is bij brillenmannetjes.

Dorien: Maak het nou niet belachelijk. Fleur is goed in scheikunde. Mag ze niet uitblinken in een vak wat ze nog leuk vindt ook?

Thom: (*lacht een beetje laag*) Die studiebol is overal goed in.

Fleur: Je zou onze groep eens moeten zien. Het is echt hartstikke gezellig. En het zijn niet alleen nerds, er zitten hele normale, aardige jongens bij.

Dorien: Ik ben zo blij voor je dat je het zo leuk vindt, meisje.

Thom: (*schrikt*) Alleen maar jongens? Fleur! Hoor ik dat nou goed?

Fleur: Als je nou eens kwam kijken, hoefde ik zulke dingen niet meer te vertellen.

Thom: Ik beloof je, volgende keer ga ik mee. (*zachter, tot het publiek*) Ik moet die kneuzen controleren. Hoe kan het goed gaan? Een stuk of tien trieste jongens met zo'n griet. (*weer hardop*) Ik beloof het met de hand op mijn hart!

Fleur: Jij en beloftes? (*houdt even stil, denkt overdreven na*) Mmm... nee, dat gaat niet samen. (*weer even stil*) Maar ik weet het goed gemaakt. Honderd euro...

Thom: Kijk, nu hebben we het over zaken. Ik krijg dus honderd euro als ik volgende keer met je meega?

Fleur: Wat denk je zelf? (*Thom haalt schouders op*) Hand erop?! (*steekt hand uit*)

Thom: Wat krijg IK dan als IK meega? Ik bedoel... elke weddenschap heeft twee kanten.

Fleur: (*doet alsof ze nadenkt*) Ehm... Niks? (*ziet Thom beteuterd kijken*) Oké dan geef ik je een zoen. Eentje maar hoor, die stoppels zijn killing voor mijn fijne lippen. (*Fleur steekt hand nogmaals uit, Thom slaat erop, vervolgens slaat Fleur op zijn hand*) Ik ben op mijn kamer, een andere rijder regelen. Als de telefoon het tenminste doet. Dit kan niet goed gaan, dit gaat vast niet goed.

Dorien: Vier op je weg naar boven maar dat je honderd euro rijker bent. (*Fleur loopt glimlachend weg via achterste deur*)

Thom: Hé, je zou voor mij moeten kiezen. Ik ben je liefhebbende man die ook alles voor jou overheeft. Wie gaf jou vorige week die prachtige galajurk, zomaar voor niks?

Dorien: Fleur is mijn dochter. Al langer dan dat ik jou ken. En ze moet soms wel een beetje beschermd worden tegen jou. Iedereen heeft dat recht.

Thom: (*met pruillipje*) Daar kan ik toch niks aan doen? Ik bedoel, als ik je twintig jaar eerder had ontmoet, dan waren ze wel mijn kinderen geweest.

Dorien: Ja ja, dat zal best. Hoe kunnen er nou twee leuke dochters komen als een gedeelte van hun genen van jou afkomstig zijn? (*denkt even na*) Nee, dat kan ik me niet voorstellen.

Thom: Maar schat, je weet dat ik heel graag nog een kindje met je wil. Zo'n lief schattig, snoezig honneponnetje.

Dorien: Niet gaan slijmen nou. Het gaat niet werken. Niet vandaag. Probeer het een andere keer nog maar eens. (*romantisch*) Wie weet waar het je dan brengen zal.

Thom: Liefje, ik moet vanavond echt weg... met de auto.

Dorien: Schetepeet, ik moet nog harder weg... met de auto.

Thom: Maar hoe moet ik er anders komen? Ik ben maar een arme man die niet kan gaan liften, omdat de politie anders denkt dat ik een gevaarlijke ouwe gek ben die alleen maar het doel heeft om bij jonge grietjes in de auto te komen.

Dorien: Nou, er rijden ook nog bussen... en treinen... oei, zelfs trams. Of jat het paard en het wagenstel van Hendrik.

Thom: (*zucht diep*) Hoe weet je nou zeker dat jouw afspraak belangrijker is dan die van mij?

Dorien: (*met nadruk*) Keuken! Kalender! 21 November! (*overdreven*) Jaaa, daar staat 't.

Thom: Ik had er al met potlood opgeschreven dat ik weg moest. Heeft

Jessie zeker weggeveegd. *(gaat op een stoel zitten en slaat de krant open op tafel)*

Dorien: Het is heel gemeen van je om haar te gebruiken. En het slaat nog eens nergens op ook.

Thom: *(geïrriteerd)* Ach, die rotkalender. Wie bedenkt er nou zoiets doms? In de vroege oudheid deden ze toch ook niet aan zulke lompe dingen? Ze keken naar de zon en bepaalden zo wat ze gingen doen.

Dorien: Toen kon er ook geen ruzie ontstaan om een stomme auto. Nee, Thom, ik zou, als ik jou was, toch maar je trots aan de kant schuiven en die kalender gaan gebruiken. Anders blijf je misgrijpen. Ik ben even boodschappen doen.

Thom: Denk je een beetje om je rug bij het tillen. Oh nee, doe maar niet te erg je best... met een bezeerde rug kun je vast geen auto meer rijden.

Dorien: Thom, je stelt je aan als een klein kind. Doe niet zo belachelijk.

Thom: Oké. Sorry. Maar wil je misschien wel iets voor me meenemen?

Dorien: *(nepverliefd)* Natuurlijk, honnepon. Zeg het maar.

Thom: Een auto... met zo'n open dak.

Dorien: *(lacht nep)* Grapjas. *(Dorien af via achterste deur)*

Thom: *(zucht diep)* Het is verdorie mijn auto... *(verheft stem)* Hoor je me? De mijne. *(er wordt gebeld. Thom staat op, loopt weg via achterste deur en komt terug met een vreemde man in overall – Frits)*

Frits: U hebt gebeld? Frits Sprits, expert van beroep. *(nadruk op 't leggen)* Ik komt van Frits & Zoon. Ik ben de zoon. Frits de vader. Wil u nog meer wete? Ik ben zo open als het schuifdak van een cabrio. Waar kent ik beginnen?

Thom: *(zucht, maar blijft beleefd)* U bent dus expert? Waarin bent u expert? Wat is uw terrein?

Frits: Och meneer. Ik komt overal. Amsterdam, Leeuwarden, Appelscha. *(alsof hij versje opzegt)* U belt, wij komen aangesneld. Met machines handig en vlug, zo heb u zo uw huissie terug. Ik ben zelfs een keer in Polen geweest. Maar dat was eigenlijk meer voor een congres over ongediertebestrijding. De baas betaalde, dus ja, dan zeg je geen nee, hè. Nu is het geval dat mijn vader de baas is, maar dan nog...

Thom: Je hebt experts in alle soorten en maten. Experts in computers, experts in bommen, experts in tuinen. U bent een expert in...

Frits: Oh, dat bedoelt meneer. Nou snapt ik het. Ik ben expert in knaagdieren. Ratte, muize, marmotte, hermenelijne, otters, bevers, muskusratte. Ach noemt het op en ik kent ze de koppies omdraaien. Niet woordelijk dan hoor. Daar hebben we tegenwoordig de mooiste snuifjes voor. Grote en kleine vallen en... *(wordt onderbroken)*

Thom: *(wordt steeds ongeduldiger)* En welke van deze knaagdieren hebben wij, naar uw zeggen, tussen de muren lopen?

Frits: Meneer, ik zegt dat toch nie? U liep te bellen. Ik kent toch nie ruiken wat voor huisdieren u heb? U heb gebeld, ikke nie. Maar goed, wij zijn zeer surviezegevoelig. Dat zalt u vanzelluf wel merken. Ik zal es effe kijken *(doet tas open, rommelt erin, papieren vallen op de grond, samen met muizenvallen, gifkorrels e.d.)* Eh... effe zien... Straatnaam?

Thom: Vraagt u nou werkelijk naar de straatnaam waar u zojuist bent aangekomen? Hoe hebt u het kunnen vinden dan?

Frits: Ik moet het toch effe checku. Misschien staat ik wel in de verkeerde straat, in het verkeerde huis met een verkeerd nummer. Dat ken ik nie ruiken natuurlijk. Nou, zegt u uw straatnaam eens.

Thom: Van Perliepenstraat 21.

Frits: *(gaat lijst langs, schudt hoofd)* Nee, staat nie op mijn lijst, ik zalt wel verkeerd wezen. Excuses voor het gehinderd dan maar, hè. Maar u moet het zonnetje ervan inzien. U heb na de hand toch nie van die irritante, knagende stinkdiertjes.

Thom: *(vreet zichzelf bijna op)* Laat die lijst een zien dan! Misschien kijk je erover heen. *(grist lijst uit de handen van Frits)*

Frits: U heb toch nie de moeite genomen om het aan de telefoon te spellen. Ik bedoelt... mijn handschriffie is voor buitenlanders ingewikkelder dan het Latijns voor mij is. *(bukkt om gevallen spullen op te pakken en op te ruimen)*

Thom: *(Thom kijkt een beetje verward)* Wat gebruikt u om dingen te noteren?... Een stukje steenkool?

Frits: Nee, doet ik met me vingers. Kijkt u maar. *(pakt schoensmeer uit zijn zak, doopt vinger erin en schrijft op een papier)* Handig, hè?

Thom: *(Thom schudt hoofd en geeft papieren terug aan Frits)* We staan er inderdaad niet tussen. Het zal wel een misverstand zijn. Waar laat u dat vieze spul aan uw vinger nou?

Frits: *(antwoordt niet, maar veegt vingers aan overall af, raapt nog steeds)* U dacht toch nie werkelijk dat ik een onalfabet was? En me eige handschriffie leze ken ik als de beste hoor.

Thom: *(overdreven)* Ik heb dan ook geen moment aan u getwijfeld. U lijkt mij een zeer wijs en verstandig man.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto